

لایه‌نی تهن‌دروستی و په‌روه‌ده و فی‌رکردن له سه‌رده‌می ناسره‌دین شای قاجار (۱۸۴۸-۱۸۹۶)

په‌روه‌ده و فی‌رکردن‌نیشه‌وه، ئه‌وه‌ی هه‌بوه کومه‌لگه‌ی ئی‌زانی سه‌رده‌می قاجاری گرنگی په‌روه‌ده‌یان برتیبوه له په‌روه‌ده‌ی خیزانی له سه‌ر دابونه‌ریت و لایه‌نی ئایینه‌وه، بویه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه من‌داله‌کانیان راهینا‌وته سه‌ر لایه‌نی په‌روه‌ده‌یی دینی و ره‌وشتی باب و با‌پیرانیان، له‌گه‌ل ئه‌و خزمه‌ته په‌روه‌ده‌یی‌ه‌ی که له حو‌جره و مزگه‌وته‌کاندا ده‌کرا به فی‌رخوازان، تا ئه‌وه‌ی لایه‌نی بیانی و هه‌ندی له دلس‌وزانی که‌رتی په‌روه‌ده هه‌ستا‌ون به دابین‌کردنی که‌ره‌سته‌ی په‌روه‌ده‌یی و با‌شترکردنی ئه‌م که‌رته بۆ خزمه‌ت‌کردنی خوا‌زیارانی بواره‌که، دوا‌جار به شی‌ویه‌کی گشتی ئاراسته‌یه‌کی با‌شتری په‌روه‌ده‌یی پی‌وه‌دیار بوه.

کلپه وشه‌کان:

قاجار، تهن‌دروستی، په‌روه‌ده و فی‌رکردن.

شوان رسول عبدالله¹ ، قادر محمد محمد²

²⁺¹ به‌شی میژوو، کولێژی زانسته مرو‌قایه‌تییه‌کان، زانکوی راپهرین، رانیه، هه‌ریمی کوردستان، عی‌راق.

پوخته:

ئه‌م تو‌یژینه‌وه‌یه بریتیبه له لایه‌نی تهن‌دروستی و سیسته‌می په‌روه‌ده له سه‌رده‌می ده‌وله‌تی قاجار و به‌دیاریکراوی له سه‌رده‌می ناسره‌دین شای قاجاره، که له ماوه‌ی سالانی (۱۸۴۸ بۆ ۱۸۹۶) ده‌سه‌لاتداری قاجارییه‌کان بوه. لایه‌نی تهن‌دروستی به‌هۆی گوینه‌دان به‌ریکاره تهن‌دروستییه‌کان و که‌می خزمه‌تگوزاری، هه‌روه‌ها به هۆی بلا‌وبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی تاعون و کولیرا، که‌رتی تهن‌دروستی له ئاستیکی خراپ دابوه، به‌و هۆیه‌وه خه‌لکانیکی زۆر ژیانیان که‌وتوته به‌ر مه‌ترسی و له دوا‌جار بۆته هۆی له ناو‌چونیان. ئه‌گه‌ر هاتباو خزمه‌ت و رۆل و لی‌هاتویی پزیشکانی بیانی نه‌بوایه، لایه‌نی تهن‌دروستی کومه‌لگه‌ی قاجار به ئاراسته‌یه‌کی خراپ‌تردا ده‌رویشت. سه‌باره‌ت به لایه‌نی

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(9).No(2).Paper6

Received: 12-July-2021

Accepted: 26-July-2021

Published: 29-March-2022

Corresponding Author's E-mail:

shwana.rasul@uor.edu.krd

Qadir.muhammed@uor.edu.krd

Copyright©2022 Journal of Raparin University.

پیشهکی:

هه‌رچه‌نده له سه‌ردهمی ده‌سه‌لاتی ناسره‌دین شادا زیاتر گرنگی به پوداوی سیاسی و ژیانی شا و ده‌ربار و کۆشکی پاشایه‌تی دراوه، که‌متر گرنگی به ژیانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی دراوه، له‌و نیوه‌نده‌شدا بواری ته‌ندروستی و په‌روه‌دهیی پشتگۆی خراون و که‌مترین بواریان بۆ ره‌خساندوه، ئه‌وه‌شی که هه‌یه و گرنگی پیندراپیت له‌لایه‌ن که‌سانی خه‌مخۆری ناوخۆیی و هه‌روه‌ها بیانیه‌کانه که له چوارچیوهی کار و پرۆژه‌کانیان هه‌ستاون به خزمه‌تکردنی هه‌ردو که‌رتی ته‌ندروستی و په‌روه‌ده، به‌تایبه‌تی گه‌شتنامه بیانیه‌کان به گرنگیه‌وه باسیان له‌و دو بواره‌دا کردوه. لایه‌نی ته‌ندروستی و په‌روه‌دهیی له ئێرانی سه‌ردهمی قاجار، به‌دیاریکراوی له سه‌ردهمی ده‌سه‌لاتداریه‌تی ناسره‌دین شادا، که‌متر ئاوپی لیدراوه‌ته‌وه و خزمه‌تیکی وه‌های بۆ نه‌کراوه، به‌هۆی سه‌رقال بونیان به بواری سیاسی و خۆشگۆزه‌رانی تایبه‌تی بنه‌ماله‌یی...، که وایکردوه خه‌لکی به گه‌ستی پشتگۆی بخه‌ری و که‌مترین خزمه‌تگۆزارییان بۆ بکریت، بۆ ئه‌وه‌ی هاوشانی ده‌سه‌لاتداری و لات له که‌شیکێ ئارامتر و ته‌ندروستردا بژین. له بواری په‌روه‌ده و فێرکردنیشدا دیدیکی به‌ر فراوانتریان هه‌بیت، بۆ ئه‌وه‌ی له داهاتودا بتوانن بیخه‌نه بواری خزمه‌تکردنه‌وه. بۆیه به گه‌ستی ده‌بینین، که هه‌ردو که‌رته‌که ئه‌گه‌ر هاتباو که‌سانی دلسۆز له ناوخۆیی و لات و هه‌روه‌ها ئه‌و بیانیه‌ی که چ وهک پزیشک له ئێران کاریان کردوه، یا خۆد ئه‌و مژده‌ده‌ره ئایینیانه‌ی که سه‌ردانی ئێرانیان کردوه، له نزیکه‌وه ره‌وشی که‌رتی ته‌ندروستی و په‌روه‌دهیان بینیه‌وه، بۆیه تارا‌ده‌یه‌کی باش توانیویه‌نه خزمه‌ت بکه‌ن و ببه‌ فریاد‌ره‌سی خه‌لکی ره‌ش و پوت و بی خزمه‌تگۆزار له شوینه جیا‌جیا‌کانی ده‌سه‌لاتی قاجاریدا.

گرنگی توێژینه‌وه‌که:

باسکردنه له هه‌ردو که‌رتی ته‌ندروستی و په‌روه‌ده، له کۆمه‌لگه‌ی سه‌ردهمی قاجاری ناسره‌دین شادا، ده‌ست خسته‌ سه‌ر که‌موکۆرییه‌کانی لایه‌نی ته‌ندروستی و په‌روه‌دهیی و ده‌رخستنی راستیه‌کانه له هه‌ردو بواره‌که‌دا، ئاسته‌نگه‌کانی به‌رده‌میان و له‌گه‌ل ئاماژه‌دان به چاره‌سه‌رییه‌کانی هه‌ردو بواره‌که له چوارچیوهی ئه‌و هه‌ولانه‌ی بۆی دراوه. هه‌روه‌ها خۆیندنه‌وه‌یه‌کیشه سه‌باره‌ت به زانیی که‌موکۆری و ئاستی باشی و خراپی بواری ته‌ندروستی و په‌روه‌ده له کۆمه‌لگه‌ی قاجاری و ئه‌و خزمه‌ته‌ی له‌و بواره‌دا کراوه له لایه‌ن که‌سانی بیانی و ناخۆیی بۆ که‌مه‌رنگ کردنی به‌ربه‌سته‌کانی به‌رده‌م هه‌ردو بواره‌که.

ئامانجى تويژينه وهكه:

ئامانج له نوسيني ئەم بابەتە تيشكخستنه سەر لايەنى تەندروستی و پەرودەيه، بە ئامانجى خويندەنەوهيهكى ورد و زانستيانەيه له هەردو بوارەكەدا. هەروەها خستنه پوی چارهسەرى و دەستنيشان کردنى كەموکورپيهکان و لیکدانەوه و شیکردنەوهيانە.

پرسیاری سەرەکی تويژينه وهكه:

ئایا بارودۆخى تەندروستی و پەرودە له چ ئاستیکدا بوە؟ هۆکارەکانى خرابى لايەنى تەندروستی چييون؟ رۆل و کاریگەرى پزیشکان له بوارى تەندروستیدا چۆن بوە؟ پەرودە و فيرکردن له چ ئاستیکدا بوە؟ رۆل و کاریگەرى خەمخۆرانى پەرودەيهی چۆن بوە؟ ئاستى تيگەيشتنى خەلكى له بوارى تەندروستی و پەرودەيهی چۆن بوە؟ ئەگەر هەبو بە چ شيوەيهك بوە؟ له پوی کار و چالاکى، هەردو كەرتەكە بە چ شيوەيهك بونە؟ سەفەرنامە بيانیهیەکان چۆن باسى هەردو كەرتى تەندروستی و پەرودەيان کردو و چۆن روانیوانە هەردو بوارەكە؟

میتۆدى تويژينه وهكه:

بۆیه لەم تويژنەوهيهدا پشت بە میتۆدى ميژویى و شیکارى بەستراوه، بۆ ئەوهی بەشيوەيهكى گشتى شروقهی لايەنەکانى بوارى تەندروستی و پەرودە له ئاستى کۆمەلگەى قاجارى سەردەمی ناسرەدين شادا بکەين.

پیکهاتەى تويژينه وهكه:

ئەم تويژينه وهيه له دو بوار پیکهاتوه، بوارى تەندروستی و پەرودەيهی سەردەمی ناسرەدين شای قاجار، كە بابەتى يەكەمیان باس له لايەنى تەندروستی و كەموکورى و چارهسەريیهکانى ئەو بوارە دەکات. هەرچى بابەتى دوهمە، بریتیهیە له بوارى پەرودەيهی، كە دابەشبوو ته سەر دو لق، يەكەمیان پەرودەى خيزانى و دوهمیان بریتیهیە له پەرودە و فيرکردن له کۆمەلگەى قاجاریدا.

لایه‌نی تهن‌دروستی و په‌روه‌ده و فیت‌کردن له سه‌رده‌می ناسره‌دین شای قاجار (۱۸۴۸-۱۸۹۶)

أ: لایه‌نی تهن‌دروستی

دۆخی تهن‌دروستی، نه‌خۆشییه‌کان و بارودۆخی داوده‌رمان یه‌کیک له گرن‌گترین لایه‌نه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ی میژووی کۆمه‌لایه‌تییه، هه‌روه‌ها یه‌کیک له شته‌ بنه‌ره‌تییه‌کان له لیکۆلینه‌وه‌ی لایه‌نی تهن‌دروستی هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک، تهن‌دروستی گشتییه. سه‌ره‌لانی نه‌خۆشی و چاره‌سه‌رییه‌کان، هه‌ولدان بۆ رووبه‌رووبونه‌وه‌ی نه‌خۆشییه‌کان، به‌ تایبه‌ت تا پێش دروستبوونی خۆیندنگه‌ی دارولفنون له سه‌رده‌می ناسره‌دین شا، دۆخی تهن‌دروستی جیگه‌ی پرسیار بوه، تا ئه‌وه‌ی که‌سانی خیرخواز و پزیشکانی بیانی به‌ فیریای که‌رتی تهن‌دروستی که‌وتن، بۆیه‌ لیره‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر په‌وشی تهن‌دروستی له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

ناوه‌نده‌ ته‌مه‌نی ئێرانییه‌کان له سه‌ده‌ی نۆزه‌ده‌دا، به‌راورد به‌ ئه‌م‌رۆ، که‌ په‌وشی تهن‌دروستی به‌ره‌وپێش چووه، زۆر که‌م بوه، له‌ کاتیکدا خه‌لکی ئه‌م‌رۆ وا وینا ده‌که‌ن، که‌ خه‌لکی پێشتر ژیانیکی ئاسوده‌تر و ته‌مه‌نی زیاتریان هه‌بوه. راستییه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌یه، چونکه‌ ته‌مه‌نی ده‌سه‌لاتدارانی قاجار هه‌رگیز نه‌گه‌یشتوته (۷۰) سال، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ناوه‌نده‌ ته‌مه‌نیان له نیوان (۳۳بۆ ۶۸) سال بوه، که‌ کۆچیان کردوه، به‌ نمونه‌ ناسره‌دین شا، له‌ ته‌مه‌نی (۶۸) سالی مردوه، که‌ له‌ راستیدا کۆژراوه، ئه‌گه‌ر نه‌کۆژرا بوایه‌ش، به‌ هۆی توشبونی به‌ جۆره‌ها نه‌خۆشی وه‌ک نه‌خۆشی گه‌ده، خۆینه‌ربون و سه‌رئیشه‌... زۆر خواردن و خواردنه‌وه و رابواردن، زۆر نه‌ده‌ژیا، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ رۆنده‌کاته‌وه، که‌ ئه‌گه‌ر پاشاکانی ولات که‌ له‌ روانگه‌ی مه‌رجه تهن‌دروستییه‌کان و خۆراکی باش ته‌مه‌نیان به‌م شیوه‌یه‌ بوبیت، ئه‌ی ده‌بیت خه‌لکی ئاسایی و په‌ش و روت چۆن ژیا بیت! (تفضلی، معترض: ۱۳۷۷، ص ۱۶۵-۱۶۶).

زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کان هاو‌پای ئه‌و راستییه‌ن، که‌ مه‌رجه‌کانی تهن‌دروستی قاجارییه‌کان، به‌ هۆکاری نا تهن‌دروستی، چ له‌ شوینی کار یا له‌ ماله‌وه‌ ناپه‌سندبووه، به‌گشتی خواردنه‌وه‌ی ئاوی ناتهن‌دروست، هۆکاری گواستنه‌وه‌ی نه‌خۆشییه‌کان بوه، نه‌ پێداوێستی تهن‌دروستی گشتی هه‌بوه و نه‌ گرن‌گیش به‌و بواره‌ دراوه، به‌ له‌به‌رچاوگرته‌ی ئه‌و هۆکارانه‌ ده‌بینن به‌دریژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ کۆمه‌لیک نه‌خۆشی وه‌کو (تاعون، کولیرا...)، بلا‌بوونه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌ینیت، که‌ خه‌لکی که‌مترین زانیاری تهن‌دروستییه‌کان هه‌بوه، به‌لکو پێنمایش نه‌ده‌کران له‌ لایه‌ن سیسته‌می خزمه‌تگوزاری تهن‌دروستییه‌وه! (نبی پور: ۱۳۹۱، ص ۹۹).

له‌و کاته‌ی نه‌خۆشی به‌ربلا‌وه‌بوه له‌ نیوان ئێرانییه‌کان، دکتۆر ویلز، ده‌لێت: ”به‌بۆچونی من هۆکاری ئه‌م نه‌خۆشیانه‌ به‌کارهینانی ئاوی ئه‌و چالانه‌یه، که‌ سه‌ر کراوه‌ن و میکروبیان تیدایه، زۆربه‌ی ئێرانییه‌کان گرن‌گیان به‌ ئاوی خواردنه‌وه‌ نه‌ده‌دا، جگه‌ له‌ هه‌ندیکیان نه‌بیت، که‌ ئاوی خواردنه‌وه‌یان له‌ که‌سانیک ده‌کری به‌ ناوی (سه‌قا) واته‌ ئاوگێر...“ (ویلز: ۱۳۶۸، ص ۱۹۵)، هه‌روه‌ها باس له‌ وه‌ش ده‌کات ”که‌ زۆربه‌ی ماله‌کان ئاوه‌رۆ و پێسیان هه‌ر له‌ به‌رده‌می مال و چوارده‌وری ماله‌وه‌یان بوه، نیوانی چالی ئاوه‌رۆ و چالی ئاوه‌رۆ خواردنه‌وه‌ که‌مه، که‌ ئه‌مه‌ش دوا‌جار تیکه‌ل به‌یه‌کتری ده‌بون و ده‌بوه هۆی سه‌رچاوه‌ی نه‌خۆشی“ (ویلز: ۱۳۶۸، ص ۱۹۶).

هر لهو بارهوه گهريده (رابت گران و اتسن)ی بهري تانی که لهو سهردهمه دا هاتوته ئيران، نوسيوه تي: ”مندالانی ئيرانی له ته مه نی مندالیدا، له ژيانیکی سهخت و ناخوشدان و کهسی لاوازن و زو دهمرن، هه رچه نده ئەمه ش شتیکی سروشتییه، وهک ئەوهی نمونهی ساردی کهش و هه وای باکور دینیتیه وه له زستاندا که چون کاریگه ری له سه ر مندالانی بیهه رگ کردوه و بوته هوکاری مردنیان، به پیچه وانه شه وه هه یه، ئەم سهختی ژیا نه هه ر له سه ره تا وه وای کردوه، که گه وه بیت له ته ندروستیکی باشتر بژیت“ (واتسن: ۱۳۵۶، ص ۱۱).

به نمونهی مندالانی کورد، لهو باره یه وه (کارلو کیاری)ی رۆژه لاتناسی به لچیکی، که سه ردانی ناوچه کانی کوردستانی کردوه، ده لیت: ”مندالانی کورد به سادیهی پهروه رده ده کرین و هه ر له له دایکبونه وه تا دو سالی یه ک جو ر کراس ده پو شن... ده که ونه به ر ئاو و هه وای جیا وازه وه، به ئاوی سارد هه مام ده که ن، بو یه به رگه ی گو رانکاری کهش و هه وا ده گرن و هه می شه یه ک جو ر جل له به رده که ن... له راستییدا مندالانی کورد، هه یچ کاتیک توشی ئاوسان و لیک، بلغم... نابن. ژنانی کوردیش، له کاتی مندالبون هاوکاری یه کترن، نه مبینیوه له کاتی مندالبوندا، دایکیک مردبیت، چونکه ئەوان لهو باوه رده ان رو حیه تیکی به رز باشترین په رستاره“ (برجسته، و همکاران: ۱۳۹۳، ص ۱۳۴). به لام له گه ل ئەوه شدا هه ندیک ناوچه ی تری کوردنشین هه بوه، که نه خو شی به ربلاویان له نیواندا هه بوه به شیوه یه کی گشتی، ئەوه تا گه ری ده بيشوپ، له سه فه رنامه که یدا باسی نه خو شیهی کان ده کات له نیوان به ختیاریهی کاند، ده لیت: ”نه خو شی چاو، ئاوی رهش، روماتیزم و سه رئیشه... له نیوان به ختیاریهی کاند هه یه، به هو ی پاریزگاری نه کردن له خو یان و نه بونی ئامرازی ته ندروستی له هو کاری به ربلاوی نه خو شیهی کان بو ه...“ (بیشوپ: ۱۳۷۵، ص ۱۹۶). گه ری ده ویلزیش باس له وه ده کات ”له شیراز نه خو شی وهک (تا، سکچون و رشانه وه و گرانه تا...) هه یه، به هو ی خو اردن و خو اردنه وهی پیس، له گه ل ئەوه شدا نه خو شی قورگ ئیشه و پیست، که زور باوبوه، که ئەمه ش سه رچاوه که ی زیاتر هه وای گه رم و ئاوی پیسه، به لام نه خو شی چاو ئیشه زور باوبوه“. (ویلز: ۱۳۶۸، ص ۲۶۷).

له ماوهی ده سه لاتی ناسره دین شادا، نه خو شی تاعون بلا بو وه، هه رچه نده ئەم نه خو شیهی پیشت له سالی ۱۸۲۱ زدا، هاتوته ئيران، به دیاریکراویش له ۱۸۱۷ زدا، به گشتی له جیهان بلا بو وه ته وه. (میرزا قاجار: ۲۰۲۰، ص ۲۰). لهو باره یه وه دکتور فوریه، ”گه واهی ئەوه ده دا، که ئەو کاره ساته ی نه خو شی تاعون دای، زیاتر به روکی هه ژارانی گرتوه، که به هو ی هه ژارییه وه، هه یچ ئامرازیکی هه لاتنیان نه بو ه“ (فوریه: ۱۳۹۰، ص ۳۹۸). ئەم نه خو شیهی جگه له تاران، هه ریمه کانی تریشی وهک قوم گرتوه، هه روه ها ئەم نه خو شیهی له (۱۲۸۷ هـ. ق. ۱۸۷۱ ز)، جاریکیتر کاره ساتی گه وره ی نایه وه (میرزا قاجار: ۲۰۲۰، ص ۲۵-۲۹). هه روه ها نه خو شی کولیرای سالانی (۱۸۵۱ تا ۱۸۶۱ ز)، که له شاره کانی ئيران رویدا، نزیکه ی ۲،۴۸۷ کهس مردن، هه رچه نده دوا ی ئەم نه خو شیهی به ربلاوه، له ئەنجامی که ره نتینه ی نیوده وه له تی و هه وه کانی ریکخراوی ته ندروستی سالی ۱۸۶۸ ز، و له گه ل یارمه تی نوینه رانی به ریتانیا و روسیا و فه ره نسا تاراده یه کی زور نه خو شیهی که کونترۆلکرا، به لام ئەم نه خو شیهی بو ماوه یه ک هه ر به رده وام بو، به تایبه تی له ۱۸۹۲ ز، جاریکی تر نه خو شی کولیرا له ریکه ی روسیا هاته ناو ئيرانه وه و نزیکه ی ۱۰،۰۰۰ هه زار کهسی راپیچی مه رگکرد،

له شاری گهیلان و سهدان كه سیش له خوراسان و تاران (عیسوی: ۱۳۶۲، ص ۳۰-۳۱). ئەم نهخۆشییه له سالی ۱۸۶۹ز، جاریکی تر له تهوڕیز بلاو بووه، كه نزیكهی تهوایی ئیترانی گرتوه، رۆژانه له تاران په نجا كهس دهمردن، له هه مان سالدا رێژه كه (۵۰۰۰) ههزار كهسی تپه راند، له سالی ۱۸۸۶ز، جاریکی تر بلاو بووه، به پێ گێرانه وهیهك له ۹۰٪ خهلكی توشبون (فلور: ۱۳۸۷، ص ۱۶-۲۰).

هه مو ئه و نهخۆشییه نهی كه به روکی خهلكی گرتوه، جگه له پابه ندنه بون به رێكاره تهن دروستییه كان، هه ژاری و ناهۆشیاری خهلكیش له و بواره دا هۆكاری ترن، له گه ل ئه وهی له سه ره تا دا خودی حكومه ت و لایه نی په یوه ن د یاریش به و بابه ته كه مه تر خه م بونه. ئه وه تا له سه ره تای ده سه لاتی قاجاریدا، لایه نی پزیشکی هه ر له سه ر هه مان شینوازی كۆن بوه، كه سه دان ساله سو دی لیبینراوه، فیربون له ژیر چاودیری پزیشکی خۆمالی به بی چاودیری حكومه ت و ستانداردی پزیشکی به رپوه چه، كه هه ر ئه مه ش وای كرده ژنان و مندالانی زۆر تر به هۆی نهخۆشه به ر بلاوه كانی ئه وكات توشی مردن ببه وه، به لام له گه ل دامه ز راندنی خویندنگه ی دارولفنون (خویندنگه ی دارالفنون، له نیوهی دوهمی سه ده ی نۆزه دا (۱۸۵۱ز)، به هیمه تی ئه میر كه بیری سه رو ك وه زیران (۱۸۰۷-۱۸۵۲ز)، له تاران دروستكراوه، كه پێگه یه كی گرنگی له گۆر انكارییه سیاسی و رۆشنیارییه كان له ئیتراندا هه بوه. (بو زانیاری زیاتر بر وانه: قیومی بیده نی، موسوی: ۱۳۹۷، ص ۱۰۰)، لایه نی پزیشکی نو ئ هاته ئاراوه، له نیوان چاره سه ری پزیشکی كۆن و نو ئ دا (برجسته، و همكاران: ۱۳۹۳، ص ۱۵-۱۶). هه رچه نده له سه ره تا دا له رێگه ی گیا ده رمانی چاره سه ری نهخۆشه كان ده كرا، به هۆی نه بونی ده رمانی نو ئی پزیشکی، پزیشكه كان زیاتر ده رمانی گیایی وهك گۆلی زمانی مانگا، گۆلی وه نه وشه و گۆلی به بیون....، به كاره ده هینا بو نهخۆشه كان وهك چاره سه ری كه ئه م گیا ده رمانیانه له رێگه ی ده رمان فرۆش و عه تاره كانه وه ده هیند رانه بازار (برجسته، و همكاران: ۱۳۹۳، ص ۵۳).

دواتر چاره سه رییه پزیشکییه كان فراوان تر بون، ئه وه ته له گه ل وه رگرتنی زانیاری له پزیشكه بیانییه كان، ده بینن پزیشکی ئیسلامیش رۆلی به رچاوی گێراوه له خزمه ت كرده به نهخۆشه كان و چاره سه ر كرده نیان به تایبه ت بو چینی هه ژار (نبی پور: ۱۳۹۱، ص ۱۰۰). جگه له وهی له هه ندی ناوچه ش پزیشکی خۆمالی رۆلی هه بوه له چاره سه ر كرده نی نهخۆشه كان، به نمونه ی ژنانی به ختیا ری، كه كارامای باشیان هه بوه له ده رهینانی گۆله له جه سه ته ی مرۆفیکه برینداردا، هه روه ها بو ده رمان كرده نی برین سو دیان له مه عجون ی مازو ده بینن، هه ندی جار قورئانیان به سه ر ئاودا ده خویندن و دواتر وهك شیفا ده خسته ناو قورگی كه سی نهخۆشه وه (بیشوپ، ۱۳۷۵، ص ۱۹۵-۹۶).

هه ر له و چوارچیوه یه دا بو چاره سه ری نهخۆشه كان، له سالی ۱۸۵۰ز، له ژیر چاودیری و فه رمانی سه رو ك وه زیران ئه میر كه بیردا، نهخۆشخانه یه كی حوكمی ده ستی به كار كرده، ئه م نهخۆشخانه یه له ده ره وهی شاری تاران دروستكرا، هه روه ها له سالی ۱۸۵۲ز، فراوان تر كرا، كه ده رمانخانه ی تایبه تی هه بوه، ئه م نهخۆشخانه یه توانایی هه لگرتنی چواره سه د نهخۆشی هه بوه، به رپوه به ره كه ی كه سیك بو به ناوی میرزا محمد وهلی حه كیم باشی و دكتور كازولانی پزیشکی بالایی سوپا، نهخۆشه كان سه ر دانیان ده كرده و به سه لامه تی به رپه ده كران (فلور: ۱۳۹۳، ص ۱۹-۲۰).

ههروهه ها له ساڵی ١٨٥٧ز، ناسرهدين شا، فهرماني دهركرد به دروستكردنی نهخوشخانهیهکی تر كه له ژیر چاودیری و چالاکییهکانی دکتۆر پولاکي نه مساویدا دروستکرا، ههروهه ها له ساڵی ١٨٦٨ز، نهخوشخانهیهکی نوی بۆ سوپا دروست کرا و نهخوشخانه کۆنهکان تایبهتکران بۆ خه لکی به گشتی، ئه مه جگه له وه له (١٨٧٤ز) یشدا نهخوشخانهیهکی تریش دروست کرا بۆ هه مان مه به ست (فلور: ١٣٩٣، ص ٢١-٢٣-٢٥)، كه دکتۆره بیانییهکان کاریان تیداده کرد، وهک پولاکي نه مساوی كه پزیشکی تایبهتی ناسرهدين شا و یه که م مامۆستای پزیشکی بو له خویندنگه ی داروالفنون، دکتۆر شلیمری هولندیش، له ساڵی ١٨٥١ز، له ئیزان خزمه تیکردوه، دوا ی دکتۆر پولاک، ده ستیکردوه به وتنه وه ی وانه ی پزیشکی له خویندنگه ی داروالفنون، دواتر دکتۆر ژوزف تولوزانی فه ره نسای له ١٨٦٤ز، جیگه ی دکتۆر پولاکي گرتوه، به گشتی ئه مانه جگه له وانه وتنه وه، پزیشکی تایبهتی ناسرهدين شا بونه، ههروهه ها هه ندی پزیشکی ئیزانیش خزمه تی بواری پزیشکیان کردوه، دوا ی وه رگرتنی شه هاده ی پزیشکی له ولاتانی ئه وروپی، له وانه، میرزا رهزا، حاج میرزا ئه بولقاسم سولتان ئه لحوکه ما، میرزا عه لی و میرزا ئه بو حه سه نی ته بیب (برجسته، و همکاران: ١٣٩٣، ص ٦٤-٦٥-٦٦). هه ر له بواری ده رمان و خزمه تی پزیشکی له و ماوه یه دا، جگه له م دکتۆرانه، هه ندی دکتۆری تری فه ره نسی وهک (شنیدهر، فوریه و رائلر)، هه ولی زۆریاندا له بنیاتنانی ناوه نده ده رمانیه کان، به تایبه تی رۆلیان هه بو له به ره پێشه وچونی ئاستی ته ندروستی گشتی خه لکی ئیزان (وافری: ١٣٨٥، ص ١٣٨).

هه رچه نده له سه رده می ناسرهدين شا، به دیاریکراوی له ساڵی (١٢٨٤ هـ. ق. ١٨٦٨ز)، ئه نجومه نی پارێزگاری ته ندروستی بۆ به رنگار بونه وه ی نهخوشیهییهکان دامه زرا و هه ندی ده ستکه وتیشی هه بو، به لām په له کردنی ئیزانییهکان بۆ ژیانیکی ته ندروست و که متر خه می حکومه ت له و بواره دا ئه نجامیکی ئه وتۆی نه بوه (میرزا قاجار: ٢٠٢٠، ص ٩). سه ره رپای چالاکی پزیشکانی به ریتانی و هه ندی له پزیشکانی تری بیانییش له تاران، ده بینین ده وه له تی ئیزان له هه مان سالدا گرنگی به ته ندروستی گشتی نه داوه، سه ره رپای ئه وه ی له و ساله دا ئه نجومه نیکی ته ندروستی دروستکراوه، كه پزیشکانی (به ریتانی و روسی و فه ره نسی) خزمه تیان کردوه (رایت: ١٣٥٧، ص ١٢٢). له گه ل ئه وه ی خزمه تی زیاتریش له بواری پزیشکی پێشکه شکراوه به کۆمه لگه ی قاجاری، ساڵی دواتر ١٨٦٩ز، ده وه له تی قاجار به هاوکاری ئه لمانه کان یه که م نهخوشخانه ی خۆیان له تاران بنیاتناوه (رایت: ١٣٥٧، ص ١٢٢).

له گه ل ئه و خزمه ته به رچاوه ی که کراوه له لایه ن بیانییه کانه وه، به لām دکتۆر ویلز، که زیاتر له ناوچه کانی ئه سفه هان و شیراز خزمه تیکردوه، سه باره ت به لایه نی ته ندروستی باس له وه ده کات و ده لیت: ”که خه لکانیکی زۆر له نهخۆش سه ردانیان ده کرد، به مه به سستی چاره سه ری و به تایبه تی که ده رمانه کان به خۆرایی بون، به لām دوا ی ده رکه وت، که پیدانی ده رمان به خۆرایی ئیستغالی دوخه که ی پیده کری، چونکه خه لکانیک به ناو نهخوشیهییه وه ده رمان وه رده گرن، به لām له ده ره وه ده یفرۆشنه وه!“ (ویلز: ١٣٦٨، ص ١١٠). به لām به گشتی له و سه رده مه دا لایه نی پزیشکی له بارودۆخیکی خراپدا بوه، به هۆی بارودۆخی ناله باری ته ندروستی و بلاو بونه وه ی نهخوشیهییه به ربلاوه کان، ههروهه ها نه شاره زابون له بواری پزیشکی تازه، ده ست تیوه ردانی خه لکانی غه یره ئایینی له و بواره دا،

نه‌بونی پزیشکی کارامه و شاره‌زا و نه‌بونی پیداو‌یستی پزیشکی، نه‌بونی پیداو‌یستی پزیشکی، ئەگەر هاتباو پزیشکی بیانی نه‌بوايه دوخه‌که خرابتر ده‌بو. (Golshani: 2018, P491).

ب: لایه‌نی په‌روه‌ده و فی‌کردن

په‌روه‌ده به گشتی ئامرازیکه که زانیاری کارامه‌یی، ته‌کنیک، زانیاری بۆ خه‌لک دابین ده‌کات، بۆ ئەوه‌ی تاک ئه‌رک و مافی به‌رانبه‌ر به‌ خیزان و کۆمه‌لگه‌ بزانیته، په‌روه‌ده هۆکاریکه بۆگه‌یشتن به ئامانجی دیاریکراو و هه‌ول‌دان بۆ ئەوه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌و رێیه‌وه توانا و به‌هره‌کانی خۆت بدۆزیه‌وه، به‌هیزه‌وه مامه‌له‌ بکه‌یت و شه‌ری مانه‌وه له‌ ژياندا بکه‌یت و زال بیت به‌ سه‌ر ئاسته‌نگه‌کانی ژياندا، هه‌ر بۆیه په‌روه‌ده و فی‌کردن ئه‌رکه، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ ره‌وشی په‌روه‌ده و فی‌کردن و خویندن له‌ کۆمه‌لگه‌ی قاجاری دابه‌شبوو به‌ سه‌ر په‌روه‌ده‌ی خیزانی و په‌روه‌ده و فی‌کردن به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی.

۱- په‌روه‌ده‌ی خیزانی:

بینگومان په‌روه‌ده و فی‌کردن له‌ کۆمه‌لگه‌ مرۆیه‌کاندا به‌ یه‌کیک له‌ بنه‌رته‌ترین چالاکیه‌کان ده‌ژمیردیت، به‌رده‌وامبونی کۆمه‌لگه‌یه‌کی مرۆیی به‌ گواستنه‌وه‌ی میراتی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌کانی دواتر به‌ستراوه‌ته‌وه. واتا‌کانی په‌روه‌ده به‌قه‌د کۆمه‌لگا‌کان فراوانن، ئەندامانی هه‌رکۆمه‌لگه‌یه‌ک به‌پێی دابونه‌ریتی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ په‌روه‌ده ده‌کری‌ن، تا بتوانن به‌پێی ئه‌و دابونه‌ریته‌ ره‌فتار بکه‌ن (عومەر، ۲۰۱۵، ل ۷).

په‌روه‌ده‌ی کۆمه‌لگه‌ی قاجاریش، له‌سه‌ر بنه‌مای ناساندنی مندالانه به‌ بنه‌ما دینییه‌کان و جێبه‌جێکردنی رێکاره مه‌زه‌ه‌بیه‌کان، ئەنجامدانی په‌رستن و پاراستنی داوین پاکی و دورکه‌وتنه‌وه له‌ کاری خراپه‌ی وه‌ک شه‌راب و قومارکردن و زینا، به‌ گشتی ئامانجی په‌روه‌ده‌ی خیزانی پاراستنی مندالان و گه‌نجه‌کانه‌ بوه له‌ دارمانی ره‌وشتی. هه‌ر بۆ ئەمه‌ش دایکان و باوکان، کاتیک کوربه‌که‌یان ده‌گه‌یشتنه‌ ته‌مه‌نی یاسایی، توشی هاوسه‌رگی‌رییان ده‌کردن و کچانیش له‌ ته‌مه‌نی نۆ سالی به‌ره‌و سه‌رو ده‌دران به‌شو(شمیم: ۱۳۸۴، ص ۳۷۰). تاکی ئێزانی په‌یوه‌ندی و لایه‌نی سۆزداری توندی به‌ مندالانی خۆی هه‌بوه، له‌ به‌رامبه‌ریشدا مندالان ریزی تاییه‌تی دایک و باوکیان ده‌گرت، تا ئەوه‌ی که کوری ماله‌وه هه‌لگری سیفه‌تی بۆ ماوه‌ی پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تی باوکی ده‌کاته‌وه (ویلز: ۱۳۶۸، ص ۳۵۴). هه‌ر ئەمه‌ش وایکردبو، که وه‌ک ریز مندالی کور ریزی زیاتریان هه‌بیت (کاظمی: ۱۳۸۸، ص ۸۶). له‌گه‌ل ئەوه‌شدا په‌روه‌ده‌ی خیزانی ئێزانی وایه، منداله‌کان و په‌روه‌ده‌ده‌که‌ن که له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کانیشدا بپریزنه‌بن، به‌رامبه‌ر به‌که‌س له‌گه‌ل ئەوه‌ی له‌ کۆرپو‌کۆبونه‌وه‌کانیشدا، به‌ بیده‌نگی و به‌وپه‌ری ریزه‌وه داده‌نیشتن (ویلسن: ۱۳۶۳، ص ۲۳۳).

هه‌ر له‌و چوارچێوه‌دا سی.ج. ویلسین، که له‌ سه‌رده‌می ناسره‌دین شادا هاتوه‌ته ئێران، له‌ کتێبه‌که‌ی خۆی (ئینسکلوپیدیای به‌ریتانیا) دا باسی له‌ ئێرانییه‌کان کردوه: "ئه‌خلاق‌ ئێرانییه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ که ده‌یه‌ه‌ویت هه‌مو شت

به دلی ئه و بیته، میواندۆستن و خزمه تکارن، به تایبته بۆ میوانی ده ره کی...، له گه ل منداله کانیا ن میهره بانن، کور پیزی دایک و باوکی لایه، زۆر به که می له به رامبه ر باوکیدا داده نیشیته، باوک به ئه رباب یان ئاغا بانگ ده کری، دایک هه میشه گرنگترین ئه ندامی ماله وه یه...، ههروه ها ئه ندامانی تری خیزان وه ک دایه گه وره و بابه گه وره و مام...، جیگه ی پیژن. ئیرانییه کان به رانبه ر به خزمه تکاره کانیا ن دلسۆزن...“ (تقی نصر: ۱۳۶۳، ص ۴۴۲). بۆیه پیژگرتن له گه وره کان سونه تیکی ئیرانییه کانه و بگره ئه رکیشه، پيش سپی و پیاوماقولان جیگه ی پیژن و پرسیا ن پیده کری له بابه ته گشتییه کان به تایبته تی لایه نی کومه لایه تی (ویلز: ۱۳۶۸، ص ۳۵۴).

ههروه ها گه ریده ژوهر (۱۷۷۹/۱۸۴۷ز)، له به شی سی و سینه مینی سه فه نامه که یه دا ده نوسیت: ” تیبینی له باره ی خووعاداتی رۆژه لاتیییه کان به شیوه یه که، که پیژیک که ژنان بۆ هاوسه ره کانیا ن و مندالاکان بۆ خزم و که سیا ن هه یه، تایبته مندی ئه و په یوه ندییه ی که له شیوه ی په یوه ندی هاوسه رداری له نیوان کورده کان و ئیرانییه کان به دیارده که ویت، له وه وه سه رچاوه ی گرتوه، که بریتییه له وه حه ز و ئاره زوه ی که هه لقولاوی دینه که یانه “ (ژوهر: ۱۳۲۲، ص ۱۵۵). له ئیران به باشی ره فته رده که ن له گه ل که نیزه و خزمه تکاره کانیا ن، واته هه ر خانه واده یه کی ئیرانی پیزی که نیزه و خزمه تکاره که ی ده گریته و پیژیه که نیزه و خزمه تکاران په یوه سته به ئاستی خیزانییه وه (حجازی: ۱۳۸۸، ص ۲۵۵). سه ره پای ئه و ئاکاره باشه ی که ئیرانییه کان هه یانه له لایه نی په روه رده یی، به لام به شیکی زۆرشیا ن رویان داوه ته درۆکردن و ئه خلاق و ره فته راری باب و پایرانیان وه لاناوه، ئه وه تا په ندیک هه یه، که ده لیت: ” ده زانم که درۆ ده که ی، به لام له گه ل ئه وه شا حه زم لایه تی!“ (انصاف پور: ۱۳۶۳، ص ۳۵).

۲- په روه رده و فیترکردن:

په روه رده و فیترکردن له سه رده می قاجاردا بابه تیکی گرنگه بۆ لیکولینه وه له سه ری، چونکه کومه لگه ی ئیران له سه رده می قاجاردا، له بواری خوینده واری دواکه وتو بوه، زۆر به ی خه لگی نه خوینده وار بونه، ئه وه شی هه بوه خویندی ئایینی و سه ره تایی بوه، به شیوه یه کی گشتیش په روه رده و فیترکردن رۆل و کاریگه ری لایه نی ئایینی به سه ره وه بوه، هه ر بۆ ئه م مه به سته تیشک ده خه ینه سه ری.

دانیشتوانی سه رده می قاجار، به شیوه یه ک په روه رده ی خیزانی ده کران، که هه مان شیوازی په روه رده کردنه ره نگدانه وه ی هه بو له په روه رده و فیترکردنی قوتابخانه دا. به پای گه ریده تانکوانی، ”لایه نی په روه رده و فیترکردن به گشتی له ده ست مه لاکان و پیاوانی ئایینیدا بوه، قوتابخانه کانیش له نزیک مزگه وته کان بون. مندالان له وه قوتابخانه دا فیتری خویندن و نوسین و ئاشنایه تی شاعیران به ناوبانگ ده بون، پیژیه ئه و ناوه ندانه زۆرنین...، زانست و زانیاری به راورد به دو سه ده له وه وپیش زۆر که مبه وه، به تایبته بابه تی شیعر و په خشان، ئه گه رچی هه واداری زۆری هه یه، به لام روی له که می کردوه و خو شنوسیش به هه مان شیوه ی جاران نییه...“ (تانکوانی: ۱۳۸۳، ص ۲۲۴).

له زۆربهی شارهكان و ديهاتهكان قوتابخانه ههيه، كه له لایهن مهلاكان بهرپهوه دهبردرين، كه تيبدا فيرخوزان فيري ئهلف وبي فارسی و ژميریاری و قورئان خویندن دهكرين، وشه ی عه ره بی فيرده بن بيئه وهی تيبگه ن، له قوتابخانه ی سه ره تایی زیاتر فيرکردنی قورئان و له بهرکردن ئامانجی فيرخوزانه، خویندن ناوه ندیش، كه پي دهوتری مه دره سه، وهك كوليژيکی مه زه بی وابو، كه زیاتر فيرخوزان خه ريکی سی بابته تی دیاریکرايون، وهك زانست و فيقه و پزیشکی. به لام به گشتی بابته كان په یوه نديدار بون به لایه نی ئایینییه وه (کرزن: ج ۱، ۱۳۴۷، ص ۶۳۷).
پژیه ی به شداریکردنی فيرخوزانیش هه رچه نده له شوین بو شوین جیاوازه بو، به لام له (۲۰ بو ۵۰) فيرخواز له ژیر چاودیری یهك یان دو ماموستادا بون و فيرخوزانیش له سه ر ئه ژنو داده نیشتن و به دهنگی بهرز له دواي ماموستا وانه كه دهوتراهه (اشرافی: ۱۳۷۸، ص ۴۴۶).

وهك لایه نی ته مه نیش بو چونه مه كتبه، كوره كان ته مه ن ریگره بوه له چونیان بو مه كتبه، به لام كچان تا ته مه نی ۷ سالی نه ده چونه مه كتبه، كه شیوازی فيرکردنیان له ژیر چاودیری ماموستایه کی ئافره تدا دابوه (واتسن: ۱۳۵۶، ص ۲۰-۲۱). به لام كه متر وابوه كچان له قوتابخانه ی گشتی وانه بخوینن، چونكه له ته مه نی ۸ سالی به دواوه له كه سی نامه حره م ده پاریزران و له ۹ سالی به حیجابوه ده یانناردنه قوتابخانه، دواتر له ته مه نی نو سالی به ره و سه رو به شویان ده دان و وازیان له خویندن ده هینا (پولاك: ۱۳۶۶، ص ۱۴۲). به لام فيرکردنی مندالانی چینی سه رو له ماله وه بوه، به راویژ له گه ل كه س و کاریان ماموستای تاییه تیان هه بوه (واتسن: ۱۳۵۶، ص ۲۰-۲۱). به گشتی قوتابخانه كان وابه سته ی مزگه وته كان بون و ماموستایانیش پیاوانی ئایینی بون (ماساهارو: ۱۳۷۳، ص ۲۰۸). هه ر قوتابیه كیش كه توانایی خویندن و نوسینی هه بواوه، له ئیران پیانده گوت میرزا و به ناوی ماموستا ناویانده هینا (فوروكاوا: ۱۳۸۴، ص ۱۰۳). هه روه ها له و سه رده مه، قوتابخانه كان چه ن جۆریك بون، له وانه قوتابخانه ی ژنانه هه بوه كه ئاخوند باجیان پیده هوت، واته سه ره پرشته ی قوتابخانه كه كه سیک بوه به ناوی باجی خانم، په روه رده و فيرکردن له و قوتابخانه یه، په روه رده یه کی ئایینی و قورئان خویندن بوه، فيرکردنی تاییه تیش هه بوه، واته قوتابخانه ی تاییه ت. كه تاییه ت بو به مندالانی چینی بالا له ماله وه فيرده کران، واته كورانه بوه، به لام هه ندی جار كچانیش رۆخسه تیان پیده درا له و قوتابخانه یه بخوینن، ئه وهی دیکه ش بریتی بو له قوتابخانه ی گشتی كه له زۆربه ی شاره كان و له هه ندی له گونده كان هه بوه. (فرهمند، ۱۳۹۵، ص ۹۹-۱۰۰).

به گشتی لایه نی په روه رده و فيرکردن له سه رده می قاجاردا فراوان نه بوه، به لام لایه نیکی تاییه ت هه بو كه بارودۆخی خویندن و فيرکردنی پیوه دیار بوه، ئه ویش دامه زراوه ی كوليژي دارولفنون (واتسن: ۱۳۵۶، ص ۲۱)، بو له تاران، كه له لایه ن ئه میر كه بیری سه رۆك وه زیرانی ناسره دین شا، له ۱۸۵۰ز، كرایه وه، كه له نمونه ی چاكسازیه كانی ئه میر كه بیر و بنیاتنایی لایه نی په روه رده و فيرکردنی نوئ بوه، كه له ئاستی بالای زانکۆی و هاندان و فراوانکردنی بواری رۆشنبیریدا بو (مولانا: ۱۳۵۸، ص ۷۲). كه خودی سه رۆك وه زیران خوازیاری فيرکردنی یاسا و ریکخستن و دادپه روه ری و به ره و پیشه وبردنی زانست و رۆشنبیری بو (کریمیان: ۲۵۳۵، ص ۲۱۵). هه روه ها دارولفنون بو فيرکردن

و ئاماده کردنی که سانیک بو بۆ به پیره بردن و ئاشنابون به فرههنگ و هونهری رۆژئاوای بنیاتنرا (2012, P183, Rashidvashd). واته ههلقولای ئاشنایهتی ئیرانییهکان بو له گهڵ رۆژئاوا و فیربونی زانستی نوێ، که تارادهیهک هۆکاربو بۆ وهستاندن خویندنگه ی ئایینی، هه رچهنده به و مانایه نا، که کۆتایی به و قوتابخانه ئایینیانه هاتی، به لکو به پیچه وانه وه خویندنگه ی ئایینی زیاتر په رهیان سه ند (سیدزاده مطلق: ۱۳۹۰، ص ۱۸۸).

ئه و زانستانه ی بۆ یه که م جار وه ک وانه تیندا خویندران بریتیبون له راهینانی سه ربازی و مه شقی پیاده نیزامی توپخانه، ئه ندازیاری، پزیشکی و نه شته رگه ری، زانستی ده رمانسازی و زانستی کانزای (راوندی: ۱۳۸۳، ص ۱۳). ئه م کولێزه له لایه ن که سانی شاره زا به ریه ده بردرا، له وانه مامۆستایانی ئه وروپی که زمانه کانی فره نسو و ئینگلیزی لیده خویندرا، له گهڵ به شه کانی تر. دواتر ئه م کولێزه کۆمه لیک به هره مه ندی نارد ه ئه وروپا بۆ فیربونی به شی پزیشکی. (واتسن: ۱۳۵۶، ص ۲۱). که له لایه ن سه رۆک وه زیرانه وه له چوارچیوه ی چاکسازییه کانی ناردنیه ده ره وه، که بریتیبون له ۴۲ که س له که سه دیار و به هره مه نده کانی کولێژی دارولفنون، که ره وانه ی ولاتی فره نسو کران. که ئه مه چواره م کۆمه له ی ناردنی خویندکاران بون به درێژی ده سه لاتی قاجار، واته کۆمه له ی چواره م له ماوه ی فره مانره وایه تی ناسریدا ره وانه کران و دواتریش به رده وام بوه (مرادی نژاد، پژوم شریعتی: ۱۳۵۳، ص ۹۷).

سالانی دواتریش به یارمه تی مامۆستایانی فره نسو له تاران خویندنگه یه ک له سه ر شیوازی ئه وروپی دامه زراوه ی په روه رده ی بنیاتنرا، که وه ک دارولفنون وابو، هه روه ها چه ند خویندنگه یه کی تر وه ک (خویندنگه ی زانستی و زانستی سیاسی و کشتوکالی) و هه روه ها چه ند قوتابخانه یه کی تر له ئه سه فه هان و ته وریز دروستکران (گروته: ۱۳۶۹، ص ۱۲۸-۱۲۹). به گشتی له سه رده می ناسره دین شادا، کۆمه لیک خویندنگه کرانه وه، له وانه: خویندنگه ی ئاسیفیه له ناو بازار، ئاقا ره زاخان له عودی لاجان، فره رخ خان ئه مین ده وله له ناوچه ی چالی مه دیدان و حاج ئه بو فه تح له شه قامی ری و ده یان خویندنگه ی دیکه (بۆ زانیاری زیاتری ناوی خویندنگه کان بره وانه: بیگی: ۱۳۷۷، ص ۱۹۴).

ئامانج له دروستکردن و کردنه وه ی ئه و خویندنگه یانه له لایه ن ده وله ته وه، که فیرخوازان به کاربینن له کاروباری سه ربازی و ده وله تداریدا، له گهڵ ئه وه شدا ده وله تانی بیانی و موژده ده ره مه سیحیه کان رۆلیان هه بوه له به رپاکردنی خویندنگه ی نوێ له سه رده می قاجاردا (محمدی: ۱۳۹۶، ص ۱۸۹). واته به هۆی پینداگری موژده ده ره ئایینییه کان بو، که زه مینه ی له بار ره خسا بۆ ئه وه ی کچانیش به شداری خویندن بکه ن، بۆیه له سه رده می ناسره دیندا چالاکی موژده ده ره کان زیادیکرد، رینگه درا کچانی موسلمان بینه خویندنگه ی بیانی و هه روه ها به هۆی پشتیوانی ده وله ت خویندنگه ی نوێ کچانه بنیاتنرا (فره مند: ۱۳۹۵، ص ۹۷).

واته یه کینک له هۆکاره گرنگه کانی هه ستانه وه و به خه بهر هۆشیار بونه وه ی ئیرانییه کان به سه ر په روه رده و فیرکردنه وه که کاریگه ری هه بوه، دامه زراندنی خویندنگه بو له لایه ن بیانیه کانه وه، که به گشتی خویندنگه ی بیانی که له ئیران بنیاتنران، له رینگه ی دو گروه وه دامه زران، یه کیکیان ئه و خویندنگه یانه بون که راسته وخۆ له لایه ن موژده ده ره مه سیحیه کان له ئیران دامه زراون و دوه میان ئه وانه بون، که له ری که سانی سه رمایه داره وه بنیاتنران (سرمد: ۱۳۷۲،

ص ۷۷-۷۸). واته په‌یدابون و فراوانبونی خویندنگه‌ی نو، دهرئه‌نجامی دو هۆکاری ناوڅویی و دهره‌کی بو، له‌وانه پیداوېستی ناوڅویی، هه‌روه‌ها گۆرانکاریه‌ سه‌رنج راکېشه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده، له‌ ئه‌وروپا له‌ بواری جیا‌جیای زانستی و هونه‌ری (کریمیان سردشتی: ۲۰۱۱، ل ۳۷۱).

جگه‌له‌مه‌ش له‌ ناوڅوشدا که‌سانیک هه‌بون به‌ په‌روش بون بۆ بواری خویندن، هاوشانی ئه‌میرکه‌بیری سه‌رۆک وه‌زیران، زه‌له‌ل سولتانی کورپی شای ولات، کاتیک به‌رپرسی هه‌ریمی ئه‌سفهان بو، به‌پیی به‌لگه‌نامه‌یه‌کی سالی (۱۲۹۸ق/۱۸۸۰ز)، پېشنیاریک ده‌خاته به‌رده‌م شا، ده‌لیت: ”که‌ خویندنگه‌یه‌ک لی‌ره بکریته‌وه و جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه، که‌ خویندکارانی ئه‌رمه‌نی له‌ ناوچه‌ی جه‌لفای ئه‌سفهان، پینج بۆ شه‌ش خویندنگه‌یان بۆ‌کراوه‌ته‌وه! به‌لام له‌ ئه‌سفهان خویندنگه‌ی لینییه! بۆیه داواده‌کات لی‌ره‌ش بکریته‌وه و ته‌واوی پیداوېسته‌کانیشی له‌ ماموستا و که‌ره‌سته‌کانی تر بۆ دابین بکریت“ (بۆ زانیاری زیاتری به‌لگه‌نامه‌که‌ ب‌روانه: صفائی: ۱۳۴۹، ص ۹۸).

به‌ گشتی ده‌سه‌لاتدارانی قاجاری، هه‌ر له‌ ئاغا محهمه‌د خانه‌وه بگره‌ تا ئه‌حمه‌د شای قاجار، شتی‌ک که‌ زۆر گرنگیان پینده‌دا به‌ره‌وپېشچونی لایه‌نی رۆشنی‌ری و زانیاری گشتی بو، به‌تایبه‌ت ناسره‌دین شا، به‌ هۆی ئه‌و به‌لگانه‌ی له‌ به‌رده‌سته‌ ترسی هه‌بو له‌ به‌خه‌به‌ره‌اته‌وه‌ی خه‌لکی و له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نی ۵۰ سالی ده‌سه‌لاتی به‌ دورخسته‌نه‌وه‌ی ئه‌میرکه‌بیران و سوپاسالاره‌کان که‌ رولیان هه‌بو له‌ به‌ره‌وپېشه‌وه‌ بردنی بواری زانستی و په‌روه‌رده‌یی، له‌ هه‌ول دابو کۆمه‌لگه‌ی ئیران به‌ره‌و تاریکی به‌ریت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ له‌سه‌رده‌می قاجاردا وه‌ک سه‌رده‌مانی پېشتر، جگه‌له‌ هه‌ندی مه‌کته‌ب و شوینی وانه‌وته‌وه، شوینی‌ک بۆ په‌روه‌رده و فی‌رکردنی فی‌رخوازان بونی نه‌بو که‌ جیگه‌ی وانه‌ و تنه‌وه‌ بن، جگه‌ له‌و نمونه‌ی که‌ باسکران(راوندی: ، ص ۱۳۱-۱۳۲).

ئەنجام:

بەگشتی لایەنی تەندروستی و پەرودەیی بەو شیوەیەکی که وەکو پێویستە دەبواوە ئاورپیکی باشی لیدرئاباوە نەبوە، که مته‌رخەمی دەسەلاتدان بە پونی دیارە لە خزمەتکردن بەو دو لایەنە گرنگەیی ژیان، ئەوەشی کراوە لە ژیرچاودیری و بەدەمەو هاتنی لایەنی بیانی و کەسانی خەمخۆری ناوێوەی ولات بوە.

بەنسبەت لایەنی تەندروستی ھۆکارەکانی بەردەم ئەو بوارە گەلێک زۆربون لەوانە، ژینگەییەکی پیس و نەزانینی خەلکی و ئاشنانەبونیان بە کەرتی تەندروستی. ھەر وەھا بلابونەوێوەی نەخۆشییەکانی تاعون و کولیرا، که خەسارەتییکی گەورەیدا و گەلێکی راپیچی مردن کردن، که ئەوێ شایەنی باسکردنە لە سەرەتاوە ئەوێ ئەویش که مته‌رخەمی و گۆی نەدانی دەسەلاتدان بوە بەو بوارە و چارەسەری خیرای و ھەرچی باشتەرکردنی خزمەتکردنی بواری کەرتی تەندروستی، ئەگەر هاتباو لایەنی خەمخور بەو بوارە نەبواوە، چ لە ئاستی ناوخوا و بەتایبەتی پۆل و چالاکیی پزیشکانی بیانی و ریکخراوە تەندروستیەکان نەبوانە ئەوا رەوشی کۆمەلگەیی قاجاری بەرەو ھەلدیران و مالمویرانی زیاتر دەرویشت.

ھەرچی سەبارەت بە بواری پەرودەدیشە، دەبینین که لە پوی پەرودەدە و فیکردنەو، ئاکاریکی باشی مروف دۆستی لە ناو ئێرانییەکاندا ھەبە، که منداڵەکانیان ھەر لە تەمەنی بچوکەو پەرودەدەییەکی باشیان دەکەن و بەردەوامبون لە سەر دابونەریتی کۆمەلگە و ئاکاری باب و باپیرانیان و لایەنی ئایینی، لە خەسلەت و تاییبەتەندییەکانی پەرودەدەیی ئەوان بوە. ئەمە سەرەرای ئەوێ دوحی پەرودەدە و فیکردن که لە ئاستییکی سەرەتایدا بوە و حوجرە و مزگوتەکان شوینی فیکردن بونە، تا لەدوایدا ئاورپیک دراوئەوێ لەم بوارەدا بە ھیمەتی موژدەدەر بیانییەکان و کەسانی دلسوز لە ناوئەویدا، بۆ باشتەرکردنی رەوشی پەرودەدە و فیکردن بە شیوەیەکی گشتی.

Education System Health Condition in the Time of Naser al-Din Shah Qajar(1848-1896)

Shwana Rasul Abdullah

Department of History, College of Human Sciences, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: shwana.rasul@uor.edu.krd

Qadir Mohammed Mohammed

Department of History, College of Human Sciences, University of Raparin, Rania, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: Qadir.muhammed@uor.edu.krd

Abstract:

This research paper is to portray education system and health condition during Qajar dynasty specifically in the time of Naser al-Din Shah Qajar who ruled from 1848-1896. Regarding to health condition the situation was bad; shortage of medical services, disobeying health instructions, and spread of plague and cholera caused a large number of people to catch serious diseases who eventually died. It is worth to say that if there hadn't been Western health staff and foreign medical aids, the public health of Qajar society would have been even worse. Referring to education and teaching field during the era of Qajar dynasty was that Iranian society depended on family disciplines to raise and educate their children. Having strong religious beliefs among people was the reason to force their children to enroll at schools of the mosques so that they could receive religious education.

It can be said that with the help of some foreign agents and sincere local educators the condition of education system improved after they had introduced Western education methods and provided learning means.

Keywords: Qajar Dynasty, Health, Education and Teaching.

سه‌چاوه‌کان:

صفائی، ابراهیم: اسناد نو یافته، انتشارات بابک، تهران، ۱۳۴۹.

بیشوپ، ایزابلا برد: از بیستون تا زردکوه بختیاری، ت: مهرباب امیری، چ ۱، نشر سهند، تهران، ۱۳۷۵.

پولاک، یاکوب ادوارد: سفرنامه پولاک، ایران و ایرانیان، ت: کیکاوس جهاندار، چ ۱، انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۳۶۶.

تانکوانی، ژ. ام: سفرنامه ژ. ام. تانکوانی (نامه‌های درباره ایران و ترکیه آسیا)، ت: علی اصغر سعیدی، چ ۱، انتشارات چشمه، تهران، ۱۳۸۳.

رایس، کلارا کولیور: سفرنامه کلارا کولیور رایس، زنان ایرانی و راه و رسم زندگی آنان، ت: اسد الله آزاد، چ ۱، نشر کتابدار، تهران، ۱۳۸۳.

ژوبرپ، آ: مسافرت به ارمنستان و ایران، ت: محمود هدایت، چاپخانه تابان، بی جا، ۱۳۲۲.

فوروکاو، نوبو یوشی: سفرنامه فوروکاو، ت: هاشم رجب زاده، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، تهران، ۱۳۸۴.

فوریه، ژوانس: سه سال در دربار ایران (خاطرات دکتر فوریه پزشک ویژه ناصرالدین شاه قاجار)، ت: عباس اقبال آشتیانی، چ ۲، ناشر دنیای کتاب، تهران، ۱۳۹۰.

کرزن، جرج ن: ایران و قضیه ایران، ت: غلامعلی وحید مازندرانی، چ ۱، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۱۳۴۷.

گروته، هوگو: سفرنامه گروته، ت: مجید جلیوند، چ ۱، نشر مرکز، تهران، ۱۳۶۹.

ماساهارو، یوشیدا: سفرنامه یوشیدا ماساهارو (نحستین فرستاده ژاپن به ایران دوره قاجار ۹۸-۱۲۹۷ هجری قمری / ۸۱-۱۸۸۰ میلادی)، ت: هاشم رجب زاده، چ ۱، انتشارات آستان قدس رضوی، تهران، ۱۳۷۳.

واتسن، رابرت گرنت: تاریخ ایران دوره قاجاریه‌کان، ت: وحید مازندرانی، چ ۴، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۵۶.

ویلز: ایران در یک قرن پیش (سفرنامه‌ی دکتر ویلز)، ت: غلامحسین قراگوزلو، چ ۱، نشر اقبال، تهران، ۱۳۶۸.

ویلسن، چارلز جیمز: تاریخ اجتماعی ایران در عهد قاجاریه، ت: سید عبدالله، چ ۱، انتشارات زرین، تهران، ۱۳۶۳.

اشراقی، فیروز: اصفهان از دید سیاحان خارجی، چ ۱، نشر آتروپات، اصفهان، ۱۳۷۸.

انصاف پور، غلامرضا: ایران و ایرانی به تحقیق در صد سفر نامه‌ی خارجی، چ ۱، کتابفروشی زوار، تهران، ۱۳۶۳.

برجسته، سحر، و همکاران: سلامت، بهداشت و زیبایی در عصر قاجار، ت: مسعود کثیری، چ ۱، موسسه انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۹۳.

بیگی، حسن: تهران قدیم، چ ۴، نشر منصور، تهران، ۱۳۷۷.

تفضلی، ابوالقاسم: معتضد، خسرو: از فروغ السلطنه انیس الدوله، چ ۱، انتشارات گل‌دیز، تهران، ۱۳۷۷.

تقی نصر، سید: ایران در برخورد با استعمارگران از آغاز قاجاریه تا مشروطیت، چ ۱، شرکت مؤلفان و مترجمان ایران، تهران، ۱۳۶۳.

حجازی، بنفشه: تاریخ بررسی جایگاه زن ایرانی در عصر قاجار، چ ۱، نشر قصیده سرا، تهران، ۱۳۸۸.

راوندی، مرتضی: سر فرهنگ و تاریخ تعلیم و تربیت در ایران و اروپا، چ ۴، انتشارات نگاه، تهران، ۱۳۸۳.

رایت، دنیس: انگلیسیان در ایران در روزگار پادشاهان قاجار، ت: غلام حسین صدری افشار، انتشارات دنیا، تهران، ۱۳۵۷.

سرمد، غلامعلی: اعزام محصل به خارج از کشور در دوره قاجار، چ ۱، نشر بنیاد، تهران، ۱۳۷۲.

شمیم، علی اصغر: ایران در دوره سلطنت قاجار، چ ۱، انتشارات بهزاد، تهران، ۱۳۸۴.

عیسوی، چارلز: تاریخ اقتصادی ایران (عصر قاجار، ۱۳۳۲-۱۲۱۵ ه. ق)، ت: یعقوب آژند، چ ۱، نشر گستن، تهران، ۱۳۶۲.

فلور، ویلم: بیمارستانهای ایران در زمان صفویه و قاجار، ت: ایرج نبی پور، چ ۱، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، بوشهر، ۱۳۹۳.

فلور، ویلم: سلامت مردم در ایران قاجار، ت: ایرج نبی پور، چ ۱، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، بوشهر، ۱۳۸۷.

کاظمی، خدیجه: آرایش و پوشش زنان از عهد مغول تا پایان دوره قاجار، چ ۱، انتشارات اندیشه زرین، تهران، ۱۳۸۸.

کریمیان، حسین: تهران در گذشته و حال، انتشارات دانشگاه ملی ایران، بی جا، ۲۵۳۵ شاهنشاهی.

مولانا، حمید: سیر ارتباطات اجتماعی در ایران، انتشارات دانشکده علوم و ارتباطات اجتماعی، تهران، ۱۳۵۸.

میرزا قاجار، محمود: ضیاء المحمود (نخستین رساله وبا و طاعون در عهد قاجار)، به کوشش شهرام کیانی، چ ۱، انتشارات ایران آکادمیا، هلند، ۲۰۲۰.

نبی پور، ایرج: طب سینایی در گذار به مدرنیته در ایران قاجار، چ ۱، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، بوشهر، ۱۳۹۱.

کریمیان سردشتی، نادر: تاریخ مدارس جدید در (دوره قاجار) در کردستان، گوفاری ژین، ژماره (۳)، سالی سنیهم، سلیمانی، ۲۰۱۱.

عومر، نه‌وزاد ئه‌نور، پراگماتیک و په‌روه‌رده_ فیرکردن، گوفاری زانکوی راپهرین، سالی دووهم، ژ (۴)، راپهرین، ۲۰۱۵.

سیدزاده مطلق: شهره، مهم ترین مدارس موقوفه تهران از دوره ناصرالدین شا تا پایان دوره قاجار، پیام بهارستان، ۲، س ۴، ش (۱۳)، پاییز ۱۳۹۰.

فره‌مند، نسیم: آموزش و نهادهای آموزشی دختران در دروه قاجار، فصلنامه پارسه، سال ۱۶، شماره (۲۶)، بهار و تابستان ۱۳۹۵.

قیومی بیدهندی، مهرداد: موسوی، سیده‌بشری: معماری دارالفنون و دیگرگونی های آن در دوره قاجاریان، شماره (۲۰)، دو فصلنامه دانشگاه هنر، تابستان، ۱۳۹۷.

محمدی، محمود: گفت‌مان تربیت جدید و تولد مدرسه در ایران دوره قاجار، جامعه شناسی تاریخی، دوره ۹، شماره (۲)، پاسسز و زمستان ۱۳۹۶.

مرادی نژاد، حسین: پژوهش‌های پژوهشی درباره فرستادن دانشو به خارج در دوره قاجار و پهلوی، نامه علوم اجتماعی، ش (۴)، ۱۳۵۳.

وافری، راحله: تاریخچه تحول سنتی به طب نوین در دوره قاجار، فصلنامه علمی- پژوهشی علوم انسانی دانشگاه الزهرا(س)، سال شانزدهم، شماره (۶۰)، پاییز ۱۳۸۵.

Golshani, Seyyed Alireza: History of Medicine in Iran, vol21, Issue 10, October 2018.

Rashidvash, Vahid: The Qajar Dynasty in Iran, International Journal of Business and Social Science, V.3, No.12(Special Issue-June 2012).